

JUBILEUL DOCTORULUI LEONTE

Amicii savantului și eminentului nostru chirurg, d. dr. Leonte, au găsit prilejul spre a-și manifesta sentimentele lor de simpatie și stimă față de acest maestru al chirurgiei române, cu ocazia aniversării a 50 ani de viață.

La 28 Februarie a. c., în saloanele hotelului Capșa, s'a sărbătorit d. dr. Leonte.

Născut la 28 Februarie 1851 în Giurgiu, este de origină macedonian. A urmat liceul Matei Basarab, iar în 1875 a luat la București diploma de doctor în medicină.

În timpul războiului d-rul Leonte a luat parte ca medic în regiment și a condus o ambulanță așezată în apropierea redutei Grivița. În 1891 a fost înaintat medic de regiment, în rezervă.

Medic secundar al spitalelor civile de la 1880 până la 1884, a fost înaintat ca medic primar al spitalului Filantropia. În 1897 a trecut la Brîncoveneasa.

La 1894 a fost numit membru al consiliului sanitar superior. A represintat Eforia la mai multe congrese, iar în timpul din urmă, ca conservator, a fost ales senator.

Bărbat frumos, vesel, tânăr cu toți cei 50 de ani, e mult iubit și mult considerat.

Lanțul acelora cari îi datoresc viața e lung, iar dînsul e din rarii doctori cari știu să îndulcească momentele de suferință ale bolnavului, prin humorul bine plasat.

Ca devisă are: „a tăia în carne vie“.

Scalpel

AMINTIRE

*Acum, când toate au trecut
În vecinicul necunoscut,
Imi vine-o tristă amintire
Vorbînd de vechea mea iubire.*

*Dar azi, când sunt îmbătrânit
De griji, nevoi, ce-am suferit,
De ce te mai arăți odată,
Când tinerețea'î îngropată! ?...*

D. Fereanu.

Maî bine surd de cât asurzit

Odinioară cine-va putea să-și facă un bun renume, dacă voia. Aceasta nu se mai poate astăzi, când piața publică a devenit prea mare; renumele are nevoie de strigăte. Consecința e că toți strigă din toate puterile și că cele mai bune mărfuri sunt oferite publicului de voci răgușite; fără strigăte de piață și fără răgușeală nu mai pot fi genii astăzi.

Și iată, într'adevăr, o epocă neplăcută pentru cugetător: el trebuie să se deprindă a găsi liniștea sa între două șgomote și a face pe surdul, până chiar devine.

Cât timp nu se va putea deprinde, va fi în pericol de a muri cu siguranță de nerăbdare și de dureri de cap.

Friederich Nietzsche

CRONICA AGRICOLA

GRINDINA.—TUNURI CONTRA EI

Unul din cei mai mari inamici ai câmpurilor încărcate cu grâne, e grindina.

După o muncă neîntreruptă de luni de zile, după ce a tremurat atîta și de atîtea ori agricultorul că doar va ploua la vreme, doar vor înceta ploile prea mari, va cădea zăpada binefăcătoare sau nu se vor produce inundații primăvara; — după ce și-a emanetat tot ce bruma a mai avut ca să iasă din iarna grea prin care a trecut — căci și anul ce s'a încheiat nu a fost pricopsit — iată! în fine ajuns la secerătoare: holdele sunt îndesate și bogate, grăul e mare și plin. O zi doar va mai mai trece, secerătorii vor începe să taie în dreapta și în stînga: aurul va veni iar în punga secată a agriculturului nostru.

Dar... a doua zi, cald tare, un nor gros se vede la orizont, tună, trăsnește, și nenorocirea cade pe pământ sub forma unei grindine dese, care zdrobește, culcă la pământ, tot grăul frumos ce azi dimineață umplea câmpul și inima agriculturului de veselie.

Ce e grindina?—Cine n'o cunoaște? Toți. Cum se formează? Iată explicațiunea științifică și cea mai recentă. Grindina nu cade, în general, de cât în ceasurile cele mai calde ale zilelor de vară sau de toamnă. Foarte arare ori ea dă și iarna. Înainte de a cădea grindina se zărește un nor enorm, cu marginile buclate, colorate galben sau roșe. Suprafața interioară este cenușie închisă, iar d'asupra-i domnește un întunec profund.

Îndată ce norul este format se aude un șgomot caracteristic, asemănător cu o rostogolire. Volta esplica cum că acest șgomot este produs de lovirea grindinei care este asvârlită de un nor inferior spre un nor superior, sub influența curenților electrici,